

هو الله - ای بنده جمال ابهی، عنوان نامه

یا عبدالبهاء...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۱۷۵

هو الله

ای بنده جمال ابهی، عنوان نامه یا عبدالبهاء بود از این خطاب نهایت سرور و فرح حاصل گردید هیچ خطابی مورث روح و ریحان چون این خطاب نه جان بشارت یابد دل مسرت جوید صدر منشرح شود دیده بینا گردد و گوش شنوا شود تأخیر جواب از کثرت مشاغل مجبره و ضعف مزاج بود البتّه معذور خواهید داشت...

بعد از سجن این زندانی اظهار حزن و حسرت نامتناهی نموده بودید غم مخور مگرّ مباح این زندان ایوان است و این گلخن گلشن لامکان چاه اوج ماه است و قلعه حصین قصر بهشت برین زیرا سرور و حبور به دل است نه به جسم، به جان است نه به مکان، عبدالبهاء را این تنگی گشایش است و این زحمت رحمت پروردگار و این نعمت نعمت کردگار عذاب عذب است و مشقت آسایش و راحت بلکه نهایت آرزو چنان است که این گردن در تحت سلاسل و اغلال آید و این پا به کند و زنجیر گرفتار شود و در زندان تنگی و تاریکی عکا که تو میدانی منزل و مأوی جوید این است جنت فردوس من و گلشن قدس من و محفل انس من...

ORIGINAL

AUDIO